

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 2C/212/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513207409
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Danko Majdáková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2015:8513207409.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou Mgr. Dankou Majdákovou v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421 proti žalovanej Slovenskej republike - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a** .
- II. Súd **z a m i e t a** návrh žalobcu na prerušenie konania.
- III. Žalovanej právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou doručenou Okresnému súdu vo Vranove nad Topľou dňa 27.09.2012 sa žalobca domáhal od žalovanej zaplatenia náhrady majetkovej škody vo výške 125,- eur a nemajetkovej ujmy vo výške 440,- eur.

Žalobu žalobca odôvodnil tým, že Okresný súd Vranov nad Topľou v špecifikovanej exekučnej veci rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oneskorene po uplynutí zákonom stanovenej doby v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu žalobca uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch, pričom majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej (70,- eur správa pohľadávky, 40,- eur udržiavanie a správa informačného systému, 15,- eur administratívne spracovanie urgencií). Zároveň žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného Ústavou Slovenskej republiky a Európskym dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup okresného súdu podľa názoru žalobcu je dôsledkom jeho nesústredenej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prieťahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv žalobcu. Márnym uplynutím času boli reálne ohrozené reálne očakávania žalobcu, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu pohľadávky a taktiež došlo k vyvolaniu rizík - neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zániku povinného, k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a k insolvenčii povinného. Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má základ v požiadavke na spravodlivom usporiadaní vzťahu a dosiahnutí adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Za primeranú náhradu nemajetkovej ujmy žalobca požaduje 55,- eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu. Toto konanie bolo Okresným súdom Vranov nad Topľou vedené pod sp. zn. 5C/ 606/2012.

Okresný súd vo Vranove nad Topľou uznesením č.k. 5C/605/2012-7 zo dňa 09.10.2012 spojil veci vedené pod sp. zn. 5C/605/2012, 5C/606/2012, 5C/607/2012, 5C/608/2012, 5C/610/2012, 5C/611/2012, 5C/612/2012, 5C/614/2012, 5C/629/2012, 5C/630/2012, 5C/631/2012 na spoločné konanie s tým, že budú vedené pod sp. zn. 5C/605/2012.

Uznesením sp. zn. 8NcC/43/2012 zo dňa 18.10.2012 Krajský súd v Prešove vylúčil sudcov Okresného súdu Vranov nad Topľou a vec prikázal tunajšiemu súdu.

Uznesením č.k. 2C /207/2012-58 zo dňa 5.12.2003 tunajší súd vylúčil na samostatné konanie veci pôvodne vedené Okresným súdom vo Vranove nad Topľou pod sp. zn. 5C/605/2012, 5C/606/2012, 5C/607/2012, 5C/608/2012, 5C/610/2012, 5C/611/2012, 5C/612/2012, 5C/614/2012, 5C/629/2012, 5C/630 /2012, 5C/631/2012.

Súd poučil účastníkov konania uznesením o ich procesných právach a povinnostiach, súčasne žalovanej doručil návrhy žalobcu a vyzval ju aby sa k nemu vyjadrila.

Žalovaná v písomnom vyjadrení so žalobou nesúhlasila. Konštatovala, že podanie žalobcu je potrebné vyhodnotiť za zmatečné. Žalobca uvádzal ako dôkazy odkaz na exekučný spis, v skutočnosti prenáša dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno je na žalobcovi. Žalovaná navrhla konajúcemu súdu aplikáciu ustanovenia § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku uvádzajúc, že nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody. Žalovaná poukázala na to, že dňa 23.04.2012 jej boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Vzhľadom na skutočnosť, že už dňa 27.09.2012 boli na súd doručené prvé žaloby vo veci je zrejmé, že žalobca ich nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty v zmysle zákona, ale skôr. Preto ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Žalobca neposkytol žiadnu súčinnosť pri predbežnom prerokovaní podaných žiadostí a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody na príslušnom orgáne. Žalovaná poukázala na zákonné podmienky, pri splnení ktorých štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci a to: existenciu nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávny úradný postup, vznik škody, príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne. K nesprávnemu úradnému postupu uviedla:

Zo súdnej praxe je preukázané, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli sudy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok. 15-dňová lehota na vydanie poverenia vyplývajúca zo zákona neplatí, ak ide o exekučný titul rozhodnutie rozhodcovského súdu v zmysle znenia exekučného poriadku účinného od 01.06.2011, čo znamená, že akýkoľvek nárok žalobcu vychádzajúci z nesprávneho úradného postupu v podobe nerozhodnutia v 15-dňovej lehote v namietaných exekučných konaniach začatých po 01.06.2011, nemá oporu v zákone. Ak bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná po 01.06.2011 nárok je v tejto časti neopodstatnený. Samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prietahy v konaní. Zo skutkových okolností je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úpravu najmä vzhľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov spotrebiteľov.

Žalovaná k podanej žalobe uviedla, že ak k nesprávnemu úradnému postupu okresného súdu malo dôjsť v období pred marcom 2009, poukázala na premičanie nároku v zmysle § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti o udelenie poverenia pred dňom 23.04.2009, pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 30-dňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu súdneho exekútora pred dňom 23.04.2009, a pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pred dňom 23.04.2009. K uplatnenej škode uviedla, že žalobca by v konaní na preukázanie vzniku a oprávnenosti nároku musel produkovať dôkazy preukazujúce škodu pri každej individuálnej pohľadávke. Požadovať paušálne sumy je nesprávne a znova účelne. Žalobca nepreukázal ani vznik, ani výšku škody. K uplatnenej nemajetkovej ujme žalovaná uviedla, že žalobca nepreukázal, že konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením pre žalobcu. Uvedené zo žalobného návrhu nevyplýva. Z toho dôvodu žalovaná nemá za preukázaný vznik nemajetkovej ujmy, ani to, že by sa mala poskytnúť jej náhrada v peniazoch. Žalobca nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi spôsobenou škodou a nesprávnym nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom.

Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona 514/2003 Z.z. žalovaná žalobu považuje za neopodstatnenú.

Keďže predmet konania neprevyšuje 1000 eur v zmysle § 200ea O.s.p. ide o drobný spor, pri ktorom podľa § 115a ods. 2 O.s.p. nie je potrebné nariadovať pojednávanie, preto súd dňa 12.3.2015 vyvesil na úradnej tabuli súdu a elektronický zverejnil oznám, že dňa 30.3.2015 bude vo veci účastníkov konania verejne vyhlásený rozsudok, ktorý následne vyhlásil.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom žaloby, písomným vyjadrením žalovanej, pripojeným exekučným spisom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 3Er/276/2009 a ostatnými listinnými dôkazmi, ktoré tvoria súčasť spisu, z vykonania ktorých súd ustálil tento skutkový stav:

Žalobca sa domáhal od žalovanej zaplataenia náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu bola spôsobená tým, že Okresný súd Vranov nad Topľou rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oneskorene po uplynutí zákonom stanovenej doby v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného do 31.05.2010. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu žalobca uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch, pričom majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s činnosťou žalobcu medzi dorúčením žiadosti o udelenie poverenia do rozhodnutia o nej v sume 125,- eur a nemajetková ujma v peniazoch 55,- eur za mesiac omeškania exekučného súdu.

Žalovaná so žalobou nesúhlasila. Poukázala na to, že žaloba bola doručená súdu pred uplynutím 6-mesačnej lehoty, ako aj na zákonné podmienky, pri splnení ktorých štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci a to: existenciu nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávny úradný postup, vznik škody, príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne. K nesprávnemu úradnému postupu uviedla, že prax už dávnejšie ukázala že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok. Prejavilo sa to vo veľkom počte nezákonných exekúcií a zbytočnom vzniku trov exekúcie. Z novelizovaných znení Exekučného poriadku účinného od 01.06.2011 jednoznačne vyplýva, že lehota 15-dní neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule. Samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automatický prietahy v konaní. Zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv.

Žalovaná uvádzala, že v daných prípadoch nebola konštatovaná existencia prietahu v konaní a to právoplatným rozhodnutím Európskeho súdu pre ľudské práva, Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým by Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušuje právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Žalobca bol uznesením č.k. 2C/207/2012-19 zo dňa 19.03.2013, ktoré prevzal dňa 25.03.2013 poučený o jeho procesných právach a povinnostiach vrátane ustanovenia § 120 ods. 4 O.s.p. Napriek tomuto poučeniu bol súdom opakovane vyzvaný podaniami zo dňa 03.06.2013, ktoré prevzal dňa 14.06.2013 a zo dňa 13.09.2013, ktoré prevzal dňa 27.09.2013 aby súdu doložil listinné dôkazy, na ktoré odkazuje v žalobe, konkrétne aby oznámil súdu číslo exekučného konania („Er“ spisovú značku) z ktorého si uplatňuje nárok, dôkaz o počte dní bezdôvodnej nečinnosti, dôkaz kedy doručil súdu žiadosť o vydanie povere, dôkaz o tom, kedy poverenie bolo vydané, resp. zamietnutá žiadosť, špecifikáciu titulu na základe akého si uplatňuje škodu, dôkaz o tom, že podnikol kroky na odstránenie prietahov, teda, že využil účinné prostriedky nápravy na urýchlenie konania, dôkaz o výške škody, dôkaz o vzniku nemajetkovej ujmy a dôkaz o tom, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch, dôkaz o tom, že postupoval podľa § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 a písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, z ktorej bude zrejmé kedy si takýto nárok uplatnil a doručil ho žalovanej.

Žalobca výzvy súdu ignoroval, žiaden listinný dôkaz na doloženie ktorého bol vyzvaný nepredložil.

Z obsahu pripojeného exekučného spisu Okresného súdu vo Vranove nad Topľou sp. zn. 3Er/276/2009 mal súd preukázané, že sa vzťahuje k exekútorškému konaniu, ktoré viedol pod sp. zn. Ex 4914/09

súdny exekútor JUDr. Rudolfom Krutým, oprávneným bol žalobca, povinným Q. R., predmetom konania bolo vymoženie 1 419,99 eur s prísl. Súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia dňa 6.8.2009 na základe exekučného titulu - rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 101847/09 zo dňa 27.05.2009, pričom išlo o nárok vyplývajúci zo zmluvy o úvere. Po doručení žiadosti súdnym exekútorom si exekučný súd vyžiadal rozhodcovský súd doručenie rozhodcovského spisu. Uznesením č.k. 3Er/279/2009-9 zo dňa 7.1.2010 súd zamietol návrh o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti výšky úroku z omeškania čo do 0,15 % denného úroku z omeškania zo sumy 1 092,07 eur od 15.11.2008 do zaplatenia a vo zvyšnej časti dňa 3.2.2010 (po nadobudnutí uznesenia č.k. 3Er/279/2009-9) vydal poverenie na vykonanie exekúcie. Rozhodcovský súd doručil exekučnému súdu rozhodcovský spis dňa 17.2.2010.

Na základe takto ustáleného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa § 3 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2012, pričom toto znenie je totožné so znením v čase začatia exekučného konania t.j. k 6.8.2009, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

1. škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu,
2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci,
3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu.

Podľa § 9 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb

Podľa § 9 ods. 2 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe

písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Podľa § 44 ods. 1 zákona 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o znení a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom v čase začatia exekučného konania t.j. do 31.5.2010, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa § 44 ods. 2 zákona 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o znení a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 ods. 2 písm. c) zákona 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o znení a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d) zákona 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o znení a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 243 ods. 1 zákona 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o znení a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, tento zákon sa vzťahuje aj na konania začaté pred dňom účinnosti tohto zákona.

Právne posúdenie veci:

Vykonaným dokazovaním hodnotiac dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti súd dospel k záveru, že žalobe nemožno vyhovieť.

K procesnej námietke žalovanej o zmätočnosti podania žalobcu súd konštatuje, že žaloba žalobcu má náležitosti v zmysle § 42, 79 Občianskeho súdneho poriadku, z petitu žaloby je zrejmy uplatnený nárok žalobcu.

V konaní žalobca uplatnil nárok na náhradu škody spôsobenú nesprávnym úradným postupom súdu spôsobenú tým, že Okresný súd Vranov nad Topľou podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v zákonnej lehote nevydal rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie.

Žalovaná vzniesla vo vyjadrení k žalobe námietku premlčania každého uplatneného nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti o udelenie poverenia pred dňom 23.04.2009.

Súd prihliadol na vznesenú námietku premlčania podľa § 19 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a dospel k názoru, že právo žalobcu domáhať sa náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom v tomto prípade nie je premlčané - v exekučnom konaní sp. zn. 3Er/276/2009 v ktorom malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu bola doručená žiadosť o udelenie poverenia až po dni 23.04.2009 dňa 6.08.2009.

Právo žalobcu teda nie je premlčané.

Podľa § 15a, § 16 ods. 4 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, podmienkou na uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je písomná žiadosť poškodeného o predbežné prerokovanie nároku. Z vyjadrenia žalovanej je zrejme, že prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo strany žalovanej boli žalobcovi doručené dňa 23.04.2012. Žaloba bola doručená súdu dňa 27.09.2012. Žalobca podal žalobu predčasne, keď nárok na súde uplatnil pred uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovanie nároku. Ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať nároku na súde. Ak tak učiní skôr, ide o predčasne podanú žalobu, čo predstavuje samostatný dôvod na zamietnutie žaloby z dôvodu predčasnosti.

Žalobca však nespĺnil dôkazu povinnosť, cieľom ktorej je unesenie dôkazného bremena, ktorým rozumieme zodpovednosť účastníka za výsledok konania, ktorý závisí od zistení z navrhnutých a vykonaných dôkazov.

Na to aby štát zodpovedal za škodu spôsobenú orgánom vykonávajúcou verejnú moc, musia byť splnené podmienky zodpovednosti za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. Základnou podmienkou zodpovednosti štátu je, aby škoda bola spôsobená pri výkone verejnej moci orgánom, ktorý vykonáva verejnú moc niektorým zo spôsobov v zákone špecifikovaným, druhým predpokladom je vznik škody alebo nemajetkovej umy a treťou podmienkou je, aby medzi konaním, ktoré viedlo k vzniku škody a samotnou škodou, bola daná priama príčinná súvislosť. Dôkazné bremeno na preukázanie splnenia týchto podmienok znáša poškodený a ak preukáže ich splnenie, štát sa svojej zodpovednosti zbaviť nemôže, keďže zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci, má charakter objektívnej zodpovednosti bez ohľadu na zavinenie. Z hľadiska spôsobu, akým bola škoda pôsobená, zákon rozlišuje základné dva okruhy zodpovednosti za škodu a to zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím a zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. I keď zákon explicitne nedefinuje pojem „nesprávny úradný postup“, vo všeobecnosti za takýto možno považovať porušenie pravidiel predpísaných právnymi normami pre konanie štátneho orgánu pri jeho činnosti súvisiacej s výkonom verejnej moci, ktorý sa dotýka individuálnych práv a povinností účastníkov

daného konania. Z ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. vyplýva, že za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť takéhoto orgánu, zbytočné prietahy v konaní, ako aj iný nezákonný zásah do práv a právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb. Rozhodnutie o náhrade škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je závislé od posúdenia príčinnej súvislosti medzi týmto postupom a vzniknutou škodou ako jedným z rozhodujúcich predpokladov pre vznik škody. Pôjde teda najmä o objasnenie príčin, ktoré viedli k určitému výsledku a o starostlivé zváženie všetkých príčinných súvislostí. Z hľadiska objektívnej zodpovednosti štátu ide o vzťah príčinnej súvislosti vtedy, ak škoda vznikla následkom škodovej udalosti, a preto nesprávny postup orgánu štátu musí byť vždy so vznikom škody vo vzťahu príčiny a následku.

V exekučnom konaní, v ktorom malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu žalobca nepreukázal nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii zbytočných prietahov v konaní. Otázku, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky je kompetentný preskúmať Ústavný súd. Ustanovenie § 9 ods. 2 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov je účinné od 01.01.2013, avšak i keď žaloba bola vo veci podaná v r. 2012 a k nesprávnemu úradnému postupu v exekučnom konaní malo dôjsť v roku 2009, predmetné ustanovenie dopĺňa a vykladá ustanovenie § 9 ods. 1 predmetného zákona, preto je možné naň poukázať aj v tomto konaní.

Súd má za to, že nemožno všeobecne rozhodnutie súdu po zákonom stanovenej lehote posudzovať bez ďalšieho ako nesprávny úradný postup súdu. Osobitne v exekučných konaniach pri posudzovaní návrhov na vykonanie exekúcie na podklade exekučných titulov rozhodcovských rozsudkov a notárskych zápisníc sa javí 15-dňová lehota na vydanie poverenia výraznou prekážkou pre objektívne posúdenie zákonnosti exekúcie. Navyiac zo samotnej dikcie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného v čase podania žiadosti súdnym exekútorom na vydanie poverenia (v znení účinnom v období do 31.05.2010) lehota 15 dní neplatila ak súd zistil rozpor žiadosti, návrhu alebo exekučného titulu so zákonom.

Súd zastáva názor, že z prejavu vôle normotvorcu obsiahnutom v citovanom ustanovení § 44 ods. 2 EP plynie záver, podľa ktorého 15-dňová lehota od doručenia žiadosti exekútora pre exekučný súd sa vzťahovala len na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Prejav vôle vyjadrený v právnej norme je totiž potrebné ozrejmiť výkladovými metódami, ktoré zachovávajú autenticitu sledovaného zámeru, čo umožňuje výklad doslovný, gramatický a systematický, pričom niet dôvodu pre použitie analógie. Úmyslom zákonodarcu bolo práve zefektívnenie exekučného konania v snahe dosiahnuť, aby poverenie na vykonanie exekúcie nebolo zdržiavané nečinnosťou exekučného súdu a tak prispieť k lepšej vymožitelnosti práva. Táto požiadavka však stráca svoj základný význam a opodstatnenosť v prípade, že niet exekučného titulu pre jeho rozpor so zákonom ako materiálneho predpokladu každej exekúcie. Pokiaľ by ale zákonodarcu mal úmysel, aby 15-dňová lehota exekučného súdu dopadala i na rozhodnutie, ktorým zamietne žiadosť exekútora o udelenie poverenia, bol by to explicitne zakotvil spôsobom ako v niektorých ďalších ustanoveniach Exekučného poriadku. S ohľadom na cieľ a zásady Exekučného poriadku, na ktorých je budovaný, preto jeho ustanovenie § 44 ods. 2 nie je možné interpretovať rozširujúcim spôsobom. Keďže žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučným súdom zamietnutá, nedošlo tak zo strany exekučného súdu k porušeniu povinnosti vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote.

Rovnako má súd za to, že žalobca nepreukázal, že v dotknutom exekučnom konaní došlo k zbytočným prietahom.

V tomto smere rozsiahla rozhodovacia prax Ústavného súdu ustálila, že pri rozhodovaní, či vo veci došlo k prietahom v konaní, sa zohľadňujú tri kritéria, ktorými sú: právna a faktická zložitnosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka konania a spôsob, akým súd v konaní postupoval. Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 Ústavy je pojem autonómny ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone, ale s ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa aj v týchto prípadoch postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy.

Súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. IV.ÚS 606/2012 zo dňa 14.12.2012, v ktorej sa zaoberal sťažnosťou žalobcu v obdobnej veci ako vo vzťahu k namietanému porušeniu Okresného súdu Vranov nad Topľou a to porušením jeho práva na prerokovanie veci bez

zbytočných prieťahov pred Okresným súdom v Rimavskej Sobote pod sp. zn. 15E 684/2011. Podľa zistení Ústavného súdu bola exekučnému súdu žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia doručená dňa 15.8.2011, dňa 16.4.2012 súd vyzval žalobcu na predloženie rozhodcovskej zmluvy, ktorá bola predložená 4.5.2012 a uznesením zo dňa 5.10.2012 bola zamietnutá žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Ústavný súd poukázal na to, že ojedinelá nečinnosť súdu v trvaní aj niekoľkých mesiacov ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Uviedol, že v zmysle ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom v relevantnom čase už 15-dňová lehota od doručenia žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia neplatí, ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom a musí rozhodnúť o zamietnutí žiadosti na vykonanie exekúcie.

V uvedenom ustanovení je výslovne uvedené, že táto lehota sa nevzťahuje na prípady, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c), a), d) Exekučného poriadku, teda notársku zápisnicu a rozhodcovský rozsudok. Dôvodom tejto výnimky je nutnosť preverenia prípadnej existencie dôvodov neprípustnosti exekúcie preskúmaním písomností, ktoré nie sú prílohou návrhu na vykonanie exekúcie.

V čase rozhodovania pred Ústavným súdom bolo už o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia rozhodnuté a doba rozhodovania o tejto žiadosti v trvaní viac ako 13 mesiacov by vo všeobecnosti nebola ústavne udržateľná, ale v okolnostiach daného prípadu, keď Ústavnému súdu je z jeho rozhodovacej činnosti známe, že sťažovateľka podáva žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie hromadne, teda v rovnakom čase zaťažovala všeobecný súd väčším počtom podaní, vzhľadom na čo musela počítať s určitým technicko-administratívnym držaním na strane všeobecného súdu, ktoré spôsobilo, že o jej žiadosti bolo rozhodnuté s určitým časovým odstupom, čo je možné považovať za ústavne akceptovateľné.

Z uvedeného dôvodu bola sťažnosť sťažovateľky - žalobcu odmietnutá ako neopodstatnená.

V exekučnom konaní vedenom Okresným súdom Vranov nad Topľou pod sp. zn. 3Er/276/2009 bolo o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodnuté po piatich mesiacoch (žiadosť doručená súdu 6.8.2009, rozhodnutie vydané 7.1.2010), napriek tomu žalobca nepravdivo konštatoval nečinnosť exekučného súdu v rozsahu 263 dní.

Súdu z jeho rozhodovacej činnosti je známe, že žalobca podával návrhy na vykonanie exekúcie v rádovo tisíckach obdobných vecí, už pri podávaní návrhu nemohol nepočítať s tým, že s ohľadom na exekučný titul bude exekučným súdom vyzvaný na predloženie dôkazov preukazujúcich oprávnenosť uplatňovaného zmenkového úroku (0,25 % denne), čo sa podstatnou mierou podieľalo na dĺžke konania do rozhodnutia exekučného súdu zvlášť, keď nielen žalobca ale aj ako v tomto prípade rozhodcovský súd výzvu súdu odignoroval. Je preto namieste konštatovať, že žalobca ako účastník exekučného konania, v pozícii oprávneného, práve svojím správaním výrazne ovplyvnil dĺžku exekučného konania.

Súd ďalej poukazuje na skutočnosť, že o namietaných prieťahoch v konaní sa nevedlo konanie pred Ústavným súdom Slovenskej republiky, nevedlo sa disciplinárne konanie, nebolo vydané právoplatné rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva. Súd v konaní o uplatnenom nároku na náhradu škody nesprávnym úradným postupom nie je oprávnený posudzovať nesprávny úradný postup súdu spočívajúci v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote.

Za nesprávny úradný postup nemožno v žiadnom prípade považovať preskúmanie exekučného titulu v danom prípade rozhodcovského rozsudku, ktoré viedlo exekučný súd k čiastočnému zamietnutiu žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia. Súd poukazuje na ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného v čase podania žiadosti o udelenie poverenia, exekučný súd je povinný ex offo preskúmať žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul a ak zistí rozpor v danom prípade zistil rozpor exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietne. Teda súd má povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy.

Súd poukazuje na názor vyslovený Ústavným súdom Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 9.12.2010 pod sp. zn. II.ÚS545/2010 podľa ktorého exekučný súd je oprávnený a povinný skúmať zákonnosť

exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého exekučného konania a nielen v súvislosti s vydaním poverenia pre vedenie exekúcie. Je povinný dôsledne skúmať, či sú splnené formálne i materiálne predpoklady pre vedenie exekúcie a to v každom štádiu exekúcie a v prípade zistenia, že nie sú splnené podmienky materiálnej alebo formálnej vykonateľnosti exekučného titulu, musí na zistenie nezákonnosti exekúcie adekvátne procesne zareagovať.

K zhodnému záveru dospel aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 29.3.2011 pod sp. zn. 5Cdo/291/2010, v zmysle ktorého je exekučný súd oprávnený a povinný skúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku z hľadísk uvedených v ustanovení § 45 Zákona o rozhodcovskom konaní, nakoľko ide o exekučný titul s určitými špecifikami.

Nakoľko exekučný súd pri postupe podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zistil, že exekučný titul vo forme rozhodcovského rozsudku predloženého žalobcom ako oprávneným bol v časti úroku vydaný v rozpore so zákonom dospel k správneému záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky pre udelenie poverenia a žiadosť exekútora v tejto časti zamietol.

Súd poznamenáva, že pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, je okrem iného nevyhnutné, aby nezákonnosť rozhodnutia bola konštatovaná príslušným orgánom, čo ako to vyplýva z pripojeného exekučného spisu konštatované nebolo. Navyiac proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia žalobca ako oprávnený odvolanie ani nepodal. Podmienkami priznania nároku na náhradu škody je preukázanie predpokladov vzniku nároku na náhradu škody: existencia nesprávneho úradného postupu, škoda, príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou.

Existenciu nesprávneho úradného postupu žalobca v konaní nepreukázal tak, ako súd vyššie konštatoval.

Žalobca neunesol dôkazné bremeno, ktorým rozumieme zodpovednosť žalobcu za výsledok konania, ani pri preukázaní vzniku škody.

Žalobca v konaní uplatňuje tzv. majetkovú škodu predstavujúcu náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej.

Žalobca nepreukázal vynaloženie uplatnených nákladov na správu a vymáhanie pohľadávky. Nestačí samotné tvrdenie žalobcu o tom, že mu vznikli náklady, ktoré vyčíslil bez predloženia dôkazu o ich vynaložení a ich výške.

Rovnako ako pri nároku na náhradu majetkovej škody je žalobca povinný nielen tvrdiť, ale aj preukázať vznik nemajetkovej ujmy, resp. uviesť skutočností, na základe ktorých bude možné podľa zákonom určených kritérií posúdiť vznik ako aj rozsah ujmy.

Žalobca nepreukázal, že v dôsledku nesprávneho úradného postupu súdu došlo k ohrozeniu jeho legitímnych očakávaní, žeby došlo k zániku povinného, zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, insolvenciou povinného, ide iba o hypotetické uvažovanie žalobcu, bez preukázania konkrétneho zásahu do sféry žalobcu.

Podľa názoru súdu doba, ktorá v predmetnej veci uplynula od doručenia žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia exekučnému súdu až do doručenia uznesenia exekučného súdu o čiastočnom zamietnutí žiadosti exekútora nemohla negatívne zasiahnuť žalobcu ani vyvolať riziko ohrozujúce konečné vymoženie pohľadávky, keďže exekučným titulom v danej exekučnej veci bol rozsudok rozhodcovského súdu v spotrebiteľskej veci, pričom v iných exekučných konaniach žalobcu ako oprávneného bola už skôr spochybnená právomoc rozhodcovského súdu určeného žalobcom na vydanie rozhodcovských rozsudkov z úverových zmlúv nim poskytovaných vo vzťahu k spotrebiteľom.

Súd má za to, že prípadná nevymožiteľnosť pohľadávky nebola dôsledkom nesprávneho úradného postupu alebo nezákonného rozhodnutia exekučného súdu, ale nečinnosťou žalobcu ktorý v pozícii veriteľa, na strane ktorého neexistovala zákonná prekážka na uplatnenie pohľadávky v občianskom

súdnom konaní, keď už vedel vzhľadom na rozhodovaciu prax všeobecných súdov, v zmysle ktorej rozhodcovský rozsudok vydaný rozhodcovským súdom na základe neplatnej rozhodcovskej doložky nevytvára prekážku právoplatne rozhodnutej veci si neuplatnil nárok v občianskom súdnom konaní.

V exekučnej veci bol rozhodcovský rozsudok vydaný v roku 2009 a s poukazom na dátum uznesenie exekučného súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia mal žalobca v postavení veriteľa vytvorený dostatočný časový priestor na včasné uplatnenie si predmetnej pohľadávky voči povinnému v občianskom súdnom konaní s vylúčením rizika nepriznania nároku uplatneného v súlade s princípmi spotrebiteľského práva pre vznesenú námietku premĺčania, prípadne inú hmotnoprávnu námietku majúcu za následok nemožnosť priznania dôvodne uplatneného nároku súdnym rozhodnutím.

Žalobca už vôbec nepreukázal výšku uplatnenej náhrady škody, tak majetkovej škody a nemajetkovej ujmy. Súd nevidí dôvod na priznanie nemajetkovej ujmy vo výške na základe aplikácie Nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky o priznaní finančného zadosťučinenia za konštatované zbytočné prieťahy v súdnom konaní.

Súd má za to, že žalobca nepreukázal základ nároku - vznik škody.

Napokon žaloba nepreukázala ani príčinnú súvislosť medzi prípadným nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou, keď nepreukázal existenciu atribútov: nesprávny úradný postup a vznik škody.

Z dôvodu nepreukázania základných zákonných podmienok pre priznanie nároku za náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom (nesprávny úradný postup, škoda a príčinná súvislosť) súd žalobu zamietol.

Podaním doručeným súdu dňa 27.11.2014 žalobca navrhol konanie prerušiť s odôvodnením, že pred Okresným súdom v Prešove pod sp. zn. 7C/6/2010 prebieha konanie o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie, ktorého sa podľa žalobného návrhu dopustiť Okresný súd Prešov v exekučnom konaní vedenom proti žalobkyňi na základe neprijateľnej rozhodcovskej doložky, v ktorom sa vymohlo plnenie na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky, ako aj v rozpore so zákonmi schválenými z dôvodu transpozície smerníc Európskej únie zameranými na ochranu spotrebiteľa na finančnom trhu. Podľa tvrdenia žalobcu v uvedenom konaní uznesením zo dňa 7.10.2013 Okresný súd Prešov v zmysle § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p. rozhodol o prerušení konania do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla položiť žalovaná v 1. rade - Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR a to:

1) môže vzniknúť zodpovednosť členského štátu za porušenie komunitárneho práva pred tým, ako účastník konania využije všetky právne prostriedky príslúchajúce mu podľa právneho poriadku členského štátu v konaní o výkone rozhodnutia, vzhľadom na skutkový stav veci môže v tomto prípade vzniknúť táto zodpovednosť členského štátu pred samotným ukončením konania o výkone rozhodnutia a pred vyčerpaním možnosti žalobkyne požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia?

2) V prípade, ak áno, je dostatočne jasným a závažným porušením komunitárneho práva konanie orgánu, ktoré opisuje žalobkyňa, vzhľadom na daný skutkový stav, najmä vzhľadom na jej absolútnu nečinnosť žalobkyne a vzhľadom na nevyčerpanie všetkých právnych prostriedkov nápravy umožnených právom členského štátu?

3) Ak ide v tomto prípade o dostatočne závažné porušenie komunitárneho práva, je žalobkyňou uplatňovaná suma škody, za ktorú má zodpovedať členský štát, možno škodu v tomto poňatí stotožňovať s vymoženou pohľadávkou, ktorá je bezdôvodným obohatením?

4) Má vydanie bezdôvodného obohatenia, ako právny prostriedok nápravy, prednosť pred náhradou škody?

Podľa tvrdenia žalobcu zodpovedanie predmetných prejudiciálnych otázok, má pre ďalší priebeh a rozhodnutie v tomto konaní zásadný význam, nakoľko pre vznik nároku na náhradu škody má fundamentálny význam posúdenie správnosti postupu exekučného súdu pri vydaní poverenia na výkon exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým bol právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenie, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Podľa názoru súdu prejudiciálna otázka ktorá je riešená v konaní pred Okresným súdom Prešov sp. zn. 7C/6/2010 nemá žiaden význam pre toto konanie.

Predmetom tohto konania je nárok uplatnený žalobcom na náhradu majetkovej a nemajetkovej škody, ktorá mu mala vzniknúť neskorým rozhodnutím o žiadosti súdneho exekútora na udelenie poverenia. Toto konanie o náhrade škody nemá žiaden súvis s návrhom žalobcu na posúdenie správnosti postupu exekučného súdu pri vydaní poverenia na výkon exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým bol právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu.

Naviac ako súd zistil, uznesenie Okresného súdu Prešov č.k. 7C/6/2010-269 zo dňa 7.10.2013, ktorým malo byť konanie prerušené bolo rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12Co/127/2013-290 zo dňa 22.12.2014 zrušené. Doposiaľ zo strany Okresného súdu Prešov neboli Súdnemu dvoru EÚ predložené žiadne prejudiciálne otázky.

Keďže zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva, aby súd nemohol v rozhodnutí vo veci samej zároveň rozhodnúť aj o návrhu na prerušenie konania, resp. ak rozhodne o návrhu na prerušenie konania je povinný do právoplatnosti rozhodnutia o prerušení konania vyčkat' s rozhodnutím vo veci samej, súd spolu s rozhodnutím vo veci samej zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania.

Súd má za to, že takýto postup je právom dovolený nedôjde k poškodeniu práv účastníkov konania, naopak ak by mu vyhovel (prerušil by konanie) napriek tomu, že nemá žiaden súvis s prejednávanou vecou došlo by k porušeniu práv účastníkov konania na prejednanie vecí bez zbytočných prieťahov.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v zmysle ktorého účastník ktorý má úspech vo veci má právo na náhradu trov konania, žalovaná si náhradu trov konania uplatnila avšak ich nevyčíslila z obsahu spisu nevyplýva aby jej nejaké trovy vznikli, preto súd vyslovil, že jej právo na náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 O.s.p. sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.
Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.